

סוֹן צו - אבי חכמת המלחמה הסינית

סוֹן צו אמר: באמנות המלחמה למעשה אין דבר משובח מקחת את ארצו של האויב שלימה ולא־נפגעת; למוטטה ולהחריבה, — אין הדבר טוב כמותו. וכן מוטב לקחת צבא שלם בשבי מלהשמידו, לקחת חטיבה או גדוד או פלוגה מלהשמידם.

מכאן, שכל־המעלות אינו עם הנלחם ומנצח בכל קרבותיו: כליל המעלות הוא עם השובר את התנגדות האויב בלא מלחמה.

לפיכך, מדרגה העליונה במצביאות: מי שמסכל את תכניות האויב; שניה לה, מי שמונע התחברותם של חילות האויב; ולאחריה, התוקף את חיל האויב בשדה־הקרב; ואין לך שיטה גרועה מלשים מצור על ערים בצורות.

הנה כי כן, על חמשה דברים הנצחון עומד: א. מי ינצח — היודע אימתי יילחם ואימתי לא יילחם; ב. מי ינצח — היודע להתהלך עם חילות יתרי־כוח ופחות־יכוח כאחד. ג. מי ינצח — שצבאו רוח אחת מפעמת אותו בכל דרגותיו; ד. מי ינצח — שהוא מוכן בעצמו ושווה וממתין לבוא על האויב כחתף. ה. מי ינצח — שיש לו היכולת הצבאית ואין המלך מתערב במעשיו. הנצחון נתון בידיעת חמשת הדברים הללו.

על־כן אמרו: אם יודע אתה את האויב ויודע אתה את עצמך, אין לך לחשוש איך יפול דבר במאה קרבות. אם יודע אתה את עצמך אך לא את האויב, הרי כל נצחון שתנצח תנחל גם תבוסה כנגדו. ואם אין אתה יודע לא את האויב ולא את עצמך, נפול תפול בכל קרב.

אל תחזור על הטכסיסים אשר הנחילוך נצחון אחד, אך תן לשיטותיך שייקבעו על ידי השוני־לאין־קץ של הנסיבות.

טכסיסי צבא משולים למים; המים במרוצם הטבעי בורחים ממקום גבוה וחשים למטה. וכן במלחמה, זה הכלל לחמוק מן המקום החזק ולהכות במקום הרפה.

המים מפלסים להם אפיקם בהתאם לקרקע שעליו הם שוטפים; החייל עורך את נצחונו לפי האויב שלפניו הוא עומד.

על כן כשם שהמים אינם מקיימים צורתם בקביעות, כך במלחמה אין תנאים של קבע. המוכשר לכוון ולשנות את טכסיסיו לפי יריבה, ולהגיע בכך לנצחון, הריהו שר־צבא שנולד בחסדי־שמים.

בקרב אין לך יותר משתי דרכים של התקפה — הישירה והעקיפה; אך אלו השתים בצירופן מעלות שפע תימרונים לאין קץ. זו הישירה וזו העקיפה מביאות זו לידי זו חליפות. הרי זה כמי שעג בעוגה — ולעולם אינו מגיע לסופה. מי ימצה את אפשרויות צירופיהן?

מדברי מפקדים

גורל מאו צה טונג

עשרת הדברות למפקדי גייסות

1. ראשית — הכה ביריבים המפוזרים או המנותקים);
אחר כך — פנה אל כוחות אויב המרוכזים והחזקים.
- 2: תחילה פנה לערים הקטנות והבינוניות והשתלט על הכפרים; אחרי כן כבוש את הכרכים.
3. כתעודתך העיקרית — ראה את השמדת הכוח־הלוחם של האויב, ולא כיבוש ערים והחזקה בהן. כיבוש ערים והחזקתן הוא תוצאה מהשמדת כוח האויב; ואלו פעולת־ההשמדה — יש לחזור ולשנות בה עד שתתהוו האפשרות לכבוש הערים ולהשתלטות עליהם.
4. בכל קרב יש לרכז כוחות העולים על האויב: פי שנים ושלושה, פי ארבעה ואפילו פי חמשה וששה יותר מכוח האויב — כדי להקיף את השונא מכל עבריו ולהשמידו. השמד חלק מכוחות האויב — ושלח אותם הגייסות להתקיף את כוחותיו האחרים. המנע מקרבות הטרדה, ששכרם אינו עולה על הפסדם, או שבהם הרוחים רק משתוים לאבדות. אנו (צבא „סין העממית“) סובלים ממחסור באנשים; אך עם זאת עלינו לודא יתרון מקומי — ולאותה שעה — בכל מקום של התנגשות ובכל קרב.
5. אין לאסור קרב בלי הכנה מוקדמת, אין להסתבך בשום התנגשות כשאין הנצחון מובטח מראש. את הנצחון, השתדל להשיג על ידי פעולות הכנה, ועבודת־מטה.
6. הרבה זכויותיהם של הגבורים, של אלה שאינם נרתעים מקרבן ומאמץ, המתמידים בעבודתם והמשתתפים בפעולות־קרב ברציפות.
7. השמד את האויב בעודו בתנועה. עם זה — פעל במרץ כשיש צורך בהתקפת צמדות.
8. בהסתערות על ערים — יש לשלול מהאויב את כל הערים והמרכזים שהגנתם חלשה. בתנאים נוחים — יש להסתער גם על הערים והמרכזים המוגנים באופן בינוני. ואשר להתקפת הערים המרכזיות, המוגנות היטב — יש להמתין עד שיבשילו התנאים.
9. מלא מחדש את הפרצות בצבא ע"י שלל אנשי האויב וצידו. מלאי אנשינו ונשקנו נמצא בעיקר בחזית.
10. את ההפסקות שבין הקרבות נצל למנוחה, לרכוש־מחדש, ולאמוני הגייסות. מאידך אין להאריך בהפסקת־מנוחה כזו, כי יש למנוע מהאויב כל אפשרות של הפוגה.